

2007. VII. évfolyam 1. szám

VADÁSZRÉS

A CSONGRÁD MEGYEI VADÁSZOK LAPJA

m ű v é s z p o r t r é

BARKÓCZI CSABA

1975-ben született Szegeden.

Az iskolai tanulmányait is itt végezte.

A természettel, de különösen a madárvilággal szorosra való kapcsolata 14 éves korában vette kezdetét, egy madarász táborban való részvételével.

Geográfus hallgatóként tanult tovább a Szegedi Tudományegyetemen, ahol 2003-ban végzett.

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola preparátora volt.

A természetfényképezés szintén korán lenyűgözte, de viszonylag későn, a 90-es évek derekán kezdett komolyabban foglalkozni vele.

Az „Év természetfotósa 2003” c. fotópályázat díjazottja lett.

Jelenleg saját preparátor-műhelyében dolgozik Hódmezővásárhelyen.

Gördülékenyen zajlott a területek kialakítása

"Utolsóként kezdjük, de elsőként fejezzük be!" - ez volt a jelszava a Csongrád megyei vadászati felügyelőségnek az új vadászterületek kialakításával és a bérleti szerződések megkötésével kapcsolatban. A földtulajdonosok, a vadászatra jogosultak, és a Csongrád megyei Vadász-kamara hatékony közreműködésével ezt sikerült is megvalósítani.

Az eddigi 45 helyett 61 vadgazdálkodási egység jött létre a megyében, az átlagos terület nagyság mintegy 8000 hektárról 6000-re csökkent, tájékoztatta a Vadászrész Szel István osztályvezető. A hatóságnak az volt az álláspontja, hogy az új területek kialakításával várjuk meg a végrehajtási rendelet módosításának megjelenését. Amikor ez kijött, azaz tavaly júniusban a felügyelőség, a Vadász-kamara és a Megyei Vadászszövetség minden érdekeltet összehívott, tájékoztatta őket az eljárás menetéről és a szüksé-

ges lépésekről. Nagy segítség volt, hogy összeállítottak egy egységcsomagot, amelyben minden szükséges formanyomtatvány benne volt. Így sokkal kevesebb hiányos területkijelölési kérelem érkezett be. Megfogalmazták azt az ajánlást is, hogy a területek berajzoláskor mindenki az Erdészeti Szolgálat térképeit használja. Ezért aztán Szel István megfogalmazása szerint "a megye területe nem nőtt és nem csökkent", azaz nem keletkeztek vitatott határok, pontos, és digitális terület-nyilvántartás jött létre. Országosan sem egységes eljárási rend, sem egységes térképek nem voltak.

Ahol nem volt határvita, ott a felügyelőség gyorsan meghozta elsőfokú területkijelölő határozatát. A vitás kérdések többségét tárgyalásokkal sikerült rendezni. Ezzel mindenki nyert, hisz az így kialakult egyezségben bízhatott, és a határozathozatal is fölgyorsult.

A vadászati törvény legújabb módosításáról

A Magyar Közlöny 2007. évi 38. számában (2007. márc.30.) jelent meg az „egyes agrár tárgyú törvények módosításáról” szóló, 2007. évi XVI. tv. Ennek a tv-nek a 10-19. cikkei módosították a már egyébként is „agyongyötört” vadászati törvényünket.

A módosítás egyik fontos oka volt az uniós jogharmonizáció erősítése, az EU "madárvédelmi irányelveiben" tételesen felsorolt "tiltott eszközök" és "tiltott vadászati módok" hiánytalan átvétele a hazai jogba. Ilyen pl. a hazai vadászati gyakorlatban egyébként érdektelen tiltása a:

- madárlépnék, horognak, huroknak és veremnek,

- tükröknek, és egyéb vakító eszközöknek,

- áramütést okozó elektromos eszközöknek.

Figyelmet érdemel ugyanakkor, hogy a törvény módosítása, a „vadászat rendje megsértésének” minősíti a jövőben a

- gázokat és a kifüstölést (pl. a tavaszi róka-gyérítésnél!)

- a mérgezett, vagy altató hatású csalétket,

- a madarak tömeges, vagy nem szelektív elfogását, a helyi eltűnést eredményező eljárásokat, eszközöket, módszereket (vetési varjak)

A módosítás másik fontos szempontja (és célja) az volt, hogy a vadászati törvény 83-84.cikkeiben, az egyes bírságok alapjául szolgáló tényállásokat (pl. vadászat rendjének megsértése, vadgazdálkodási szabályok megsértése) amelyek - nagyon gyakran - csak a Vhr.-ekben (2004., 2005., 2006.) jelentek meg, ezért most a vadászati törvénybe is át kellett emelni, megfelelően az Állam-háztartási tv. elvárásainak. (lásd: 2007. évi XVI. tv. 13. - 18. cikkei)

Ezek közül - újszerűségére tekintettel - az alábbiak érdemelnek kiemelését:

Vadászat rendje megsértésének minősül (többek között!):

- motoros járműből való vadászat, madarakra (álló motoros jármű továbbra is használható emlős állatok vadászatához!)

- A vadgazdálkodási szabályok megsértésének minősül (többek között!)

- ha a jogosult nem kezdeményezi a vadászati hatóságnál az új ciklus kezdetén a vadászati naplók, a hivatásos vadászok szolgálati naplójának lezárását, és ismételt megnyitását,

- ha a jogosult elmulasztja a külföldi vadász egyéni lőjegyzékébe bejegyezni a vadászterülete kódszámát.

Vadvédelmi bírságot kell fizetni (többek között!):

- ha a vadász, hivatásos vadász 5 munkanapon belül nem jelenti a vadászati hatóságnak okmányai elvesztését (vadászjegy, egyéni lőjegyzék, szolgálati napló)

- ha a vadászkutya vezetője a vadászon nem látja el ebét megkülönböztető jelzéssel

Vadkár-szakértő kijelölése:

- a szakértőt a jegyző a károsult (és nem az ellenérdeklő fél) kérésére jelöli ki.

A törvénymódosítással - részben a hatályos Vhr.-ből átemelve - mintegy 24 pontban sorolja fel a módosított VTV. a "vadászat rendje megsértésének" eseteit, és 7 pontban a "vadgazdálkodási szabályai megsértésének" - most már - törvényi tényállásait. Javaslom tehát mindenkinek, a 2007. évi XVI.tv. alapos áttanulmányozását, akkor is, ha jó néhány esetben valójában csak áttételről (alacsonyabb rendű jogszabályból törvénybe exportálásról) van szó!

(marsovszky)

Vadászjegy- érvényesítés, pótlás

Az elmúlt vadászati évről 1198 fő váltott vadászjegyet a megyében. Az előző öt év átlagához képest tavaly ötven fővel növekedett a létszám. A csoportosan érvényesítők aránya a tíz évvel ezelőtti kétharmadról évről évre folyamatosan csökkent, jelenleg az arány fordított, az egyéni érvényesítők vannak többségben. Ez többletidőt, energiát, követel a kamarától.

Az elmúlt két évben kihelyezett vadászjegy-érvényesítést folytattunk a megye öt településén: Ásotthalmon, Makón, Szentesen, Csongrádon és Hódmezővásárhelyen. Az első évben alig vették igénybe ezt a lehetőséget, az idén már közel kétszáz vadász élt a helyi ügyintézővel.

A jelenlegi "átmeneti időszakban", a régi és új vadgazdálkodók létrejöttével az időarányos érvényesítések közel azonos, a tavalyi 1833-al szemben, idén 1811 vadászjegyet érvényesítettek. A tavalyi adatok figyelembe vételével, még 300-350 vadásztárs nem érvényesítette vadászjegyét!

Felhívom a vadászjegyet nem érvényesítők figyelmét, a vadászlőfegyver tartás előfeltétele az érvényes vadászjegy megléte. Igaz, a jogszabály nem mondja ki, február 28-ig érvényesíteni kell a vadászjegyet. Azonban a fegyverrendelet a vadászjegyet a vadászlőfegyver megszerzés és tartás egyik feltételeként határozza meg.

A március végén közzétett vadászati törvény-módosítás kötelezi a vadászt, hivatásos vadászt, hogy okmányainak (vadászjegy, lőjegyzék, szolgálati napló) elvesztése esetén, 5 munkanapon belül jelentse a vadászati hatóságnak.

A kamara az elvesztett vadászjegyek pótlása során, az alábbiak szerint jár el.

Abban az esetben, amennyiben a vadászjegy elvesztése önhibáján kívül álló ok miatt következik be és ezt hivatalosan igazolni tudja (pl. rendőrségi jegyzőkönyvvel), úgy az új vadászjegyet a kamara térítésmentesen bocsátja rendelkezésére, azaz annak költségeit átvállalja. Amennyiben a vadász a vadászjegyét saját hibájából veszti el, úgy a vadászjegy újbóli kiállítás költségeinek megtérítéséért és az ezzel kapcsolatos adminisztrációs teendők ellátásáért 5000 Ft-ot fizet.

Komoly Tamás
titkár

Milyenek lesznek a bakok?

Még a gyakorlati szakemberek is csupa jót vártak ettől az ősziestől, hiszen az időjárás nem tette próbára vadjainkat. A határ terített asztalként várta mind az apró-, mind nagyvadfajokat, nem úgy, mintha hó fődte volna be a tájat. Őzeink a lucernaszenát szinte érintetlenül hagyták, az abraktakarmányból csak a csöves kukoricát fogyasztották. Jó pap is holtig tanul, mondja a szólás. Ezzel kapcsolatban az a látásom, hogy közöttük is kevés a jó. A vadbiológusok sem tudják még a teljes összefüggéssort az időjárás, táplálkozás, talajtan, élőhely valamint a stresszhatások és az agancsépítés között. Hát akkor hogyan mondjak én igazságot? Csak a saját véleményemnek adhatok hangot.

Legfontosabb a vad élőhelye. Van-e őzeinknek zavartalan pihenőhelye? Lényeges, hogy a számukra kedvelt növényzet milyen mértékben képes a legfontosabb ásványi sókat és nyomelemeket megkötni, hogy abból szervezetébe beépíthesse akár a tartalékokat, akár a mindennapok szükségleteit. De ez már biokémia.

Bakjaink - Szentesi környékéről beszélek, de ez az egész országban jellemző volt - igen későn hullatták el fejlődésüket, és a belső biológiai óra, már ami az agancsfejlődést illeti, késve indult. Januárban még csak pár centiméteres kis képződmények voltak az öreg bakok fején is. Februárban aztán felpörögtek az események. Egy hónap alatt "készen" lettek az agancsok, sőt már némelyik bak elkezdte tisztítani is őket. Március idusára pedig a 3-4 évnél idősebb őzbakok 95 %-a letisztított.

Az öregek már javában a revírek kijelölésével voltak elfoglalva, míg a suhancok a tarvadakkal

jártak. A középkorú állományban csupán néhány erős bak látszott, de a fiatalok között találtunk reményteljeseket.

Bár ezeknél a barka még mindent eltakart. Április elejére pedig a szakmabeliektől is alig lehetett örömteli, vagy reménykedő véleményt hallani az agancsfelrakást illetően a megyében. E cikk írásának idejére csupán pár bak esett még nálunk, de a terület nagy részén átvilágítottuk állományunkat. Lehet, hogy "lám-páink fényereje" volt csekély, de az a gondolat is az igazság közelében jár, hogy szükségeltetne még egy pár fontos dolog a jó felkészüléshez (spektív, szakmai önérték, némi motiváció...).

Szóval a hét darab terítékre került bak valamint a területen látottak alapján én azt gondolom, hogy a fiatalokat nem lesz nehéz válogatni, selejtezni. Ők azt tudták és tudják bemutatni, amire genetikájuk és az élőhely képessé teszi őket. A középkorú állományban, de az idősek között is sokan teljesítettek adottságuk alatt. Ezeknél alaposan meg kell gondolnunk az utolsó bíráló véleménynyilvánítást. "Élni, és élni hagyni." Már a négy éves bakok között is sok olyan van, amelyik agancsa alapján hatéves is lehetne, és lelövetnénk, mondván, hogy csak ennyit. Minden a korra utaló jegyet gondosan kell mérlegelni a kísérő jágernek, mielőtt lövést engedélyez. Ezért jó, ha a vadór többször megnézi a bakjait, egy-egy bérvadász csoport érkezése előtt.

Szentesi nagy bak

Az agancs tömege	610 gramm
Kor	8 év
Összes pont	157,68

Szóval két bak nehezebbet nyomott a kellesénél, illetve a becsült súlyánál, három könnyebb volt a bíráló által gondolt agancstömegnél, kettő pedig azt nyújtotta, amit mutatott. Hát legyen az ember okos! Osztom a véleményét az általam is jó szakembernek tartott osztályvezetőnkkel, aki szerint az idei év erősítette a meggyőződést, hogy "hülyén fogunk meghalni". Magyarázatra ez nem szorul, de hozzáteszem, hogy némi bölcseségre azért van módunk szert tenni.

Lett egy jó bakunk is. Én több, min negyedszázada dolgozom jelenlegi, második munkahelyemen. Az eddigi harminc jágerévem alatt két bakra mondtam azt, hogy megüti a 600 grammot. Ám mindkettő a történelem, vagy a Tisza süllyesztőjében kötött ki. Nos eddig én élőben, majd ravatalán is csak 540 grammos bakot láttam. Az sűrű, tömzsi agancs volt.

No, ennél az idei nagy bakunknál romló szemeim is megcsaltak, de a fiatal kísérő hivatásos vadász sem becsülte nagyobbaknak 500 grammnál. Tavaly üzekedésben láttam, akkor erős hatos volt, 500 körülre taksáltam. A kifőzésnél már sejtettük, hogy az eddig lövettéknél nagyobb lesz, de a fajsúlyába nem láttunk bele. Az is sokat számított, hogy a hatalmas agancs igen nagy koponyán nőtt. Ennek ellenére mindenkit meglepett, hogy a fizető súlya 610 gramm lett.

Rekordbakunk belföldi elejtője racionálisan szemlélte kivételes vadászserencsét, csak az előre becsült súlyt hajlandó kifizetni. (Ennek a baknak a listás ára 1,3 millió forint.)

Fotó: Márok Tamás

Tavaszi őzbak

Pongó Gyula
hivatásos vadász, Szentesi Új barázda Vt.

Ha eltér a becslés...

Spanyol vadász különleges zsákmányával

A fizető vendégek általában előre meghatározott nagyságú és árú trófeás vadra érkeznek vadászni. Mindenesetre megérkezés előtt nem árt még egyszer tisztázni, hogy melyikük mekkora és hány bakot (bikát, kost) akar lőni.

Ha az elénk kerülő vad agancsa, vagy szarva nagyobb az előre kialakítottnál, ezt a vendéggel nyomatékosan közölni kell. Ekkor még dönthet úgy, hogy meglövi és vállalja a többletköltséget. Ilyenkor gyakran előfordul, hogy megkérdezi, mennyibe is kerülne ennek a példánynak az eljétése? Fontos tehát, hogy a kísérő tisztában legyen az árakkal, az sem árt, ha tart magánál egy árjegyzéket.

A szerződéseken általában az szerepel, hogy ha a fizető súly 10 %-kal eltér a becsülttól, azt még a vendég köteles kifizetni. Ha - mint a szentesi nagy bak esetében, vagy pár éve a földéaki óriási baknál - az eltérés nagyobb, akkor négy lehetőség van. 1. Akad olyan lelkiismeretes vendég, aki hajlandó kifizetni a teljes árat. 2. A vendég csak a bec-

sült, vagy leszerződött trófeanagyság után hajlandó fizetni. Ebben az esetben a vadászatra jogosult eldöntheti, hogy elfogadja a csökkentett összeget, vagy visszatartja a trófeát. (A földéaki bak még mindig a társaság páncélszekrényében pihen...) 3. A harmadik lehetőség, hogy vendég és vendéglátó "megegyeznek félúton".

Mindenképpen üdvös, ha a dolog megegyezéssel, és nem összeveszéssel zárul. Ha a vendég hajlandó a teljes összeget kifizetni, mindenképpen indokolt árengedményt adni, vagy például följánlani neki még, egy kisebb bak eljétését.

Vannak "csalós" agancsok, s mind a mostani szentesi, mind a földéaki ebbe a kategóriába tartozik. A nem túl magas, alul nagyon vastag agancsot könnyű alulbecsülni. Különösen, ha viselője öreg, az agancscsapok is vastagok, csontosak, a fej is nagy. Különösen könnyű tévedni - akár lefelé, akár fölfelé - az idény lején, amikor még nincs információ az azévi fajsúlyokról.

Együtműködés a trófeabírálatban

A megyei Vadászkamara idén április 15-től aktív segítséget nyújt a trófeabírálatban. Az együtműködést az tette indokoltá, hogy az államigazgatási apparátus csökkentése folytán kevesebb felügyelő dolgozik a hivatalban.

A Kamara személyi, anyagi és tárgyi segítséget ajánlott. Ennek keretében egyik szakembere, kezdetben Komoly Tamás titkár rendszeresen részt vesz a trófeabíráló bizottság munkájában. A jelenlegi jogi szabályozás szerint a bíráló a vadászati hatóság feladata.

Annak azonban nincs akadálya, hogy mások is részt vegyenek ebben a munkában, ha a vadászati hatóságnak legalább egy munkatársa jelen van. Fölvetődött az is, hogy a bíráló a hivatal Deák Ferenc utcai épületéből a Vadászkamara új székhelyére, a Felső-Tisza-partra kerül. A jelenlegi belvárosi helyszínnek az a hátránya, hogy a közelben még parkolójeggyel is igen nehéz parkolni. A Kamaránál megállóhely van bőven, és fizetni se kell. Zárójelben megjegyezzük, hogy az államreform keretében az OMVK följánlotta, hogy a teljes trófeabírálatot átvenné, ahogy korábban a vadászjegyek kiadását. Hasonló együtműködés létezik már a két szervezet között, hisz közösen végzik a vadászvizsgáztatást.

További segítség a hivatalnak, hogy az áprilisi őzbak-dömping idejére Presszner Sándor, aki korábban évekig vadászati felügyelőként dolgozik, de ma már a Szegedi Vadaspark munkatársa, besegít a bírálóba régi munkahelyén.

Számok, érmek

Április 23-ig elbírált bakok száma: 484 db

Aranyérmes: 20 db (4,1%)

Ezüstérmes: 18 db (3,7%)

Bronzérmes: 40 db (8,3%)

Összesen érmes: 78 db (16,1%)

-1 pont: 46 db

-2 pont: 3 db

-3 pont: 12 db

Összesen: 61 db (12,6%)

A 61 vadászatra jogosult közül eddig csak 39 mutatott be agancsokat.

Spektív-díj

Az OMVK Csongrád Megyei Területi Szervezete és a Csongrád Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Vadászati és Halászati Osztálya a vadgazdálkodás ezen belül az őzvel való gazdálkodás érdekében idén is meghirdetik a "SPEKTÍV-DÍJ"-at.

A díjat az a vadászatra jogosult nyerheti el, amelyik ebben a szezonban nem, vagy csekély számban visz bírálóra olyan őz-agancsot, amely minuszpontos értékelést kap.

Holtverseny esetén az dönt, hogy melyik vadgazdálkodó terítéke közelíti meg leginkább az ajánlott koreloszlást. A korrekt értékelés miatt azon azon vadgazdák vesznek részt a versengés-

ben, akik minden ez évben terítékre került őzbakot a Csongrád Megyei Trófeabíráló Bizottságnál bírálatnak el.

A létszámbeli eltéréseket (az eljett bakok száma) arányosan értékelik. Az értékelésbe beleszámít az agancsok bírálatra való előkészítettsége is.

A díj - amint az a nevében is szerepel - egy nagyméretű spektív. A díj meghirdetése mellett ezúton is felhívjuk a figyelmet a szakszerű, minden körülményt figyelembe vevő vadászatra, vadász kísérésre, szolgálva ezzel a megye vadgazdálkodását.

Ünnepeink - a szalonkázás szépségei

Exupéry óta tudjuk, hogy "jól csak szívével lát az ember, ami igazán lényeges, az a szemnek láthatatlan". Petőfi Sándor sem tudta megmagyarázni, hogy miért szereti az ősz. Ő így összegezte tömören látását: "Tudja Isten, hogy mi okból szeretem, de szeretem". Az őszben talán a színek kavalkádja, a tavaszi szalonkázásba inkább a hangok és az illatok sokszínűsége az, ami engemet megfog. No, nem mintha a színek hidegen hagynának, hiszen gondoljatok csak bele, hány árnyalatával találkozunk például a zöldnek. Más-más színben pompázik a gabona, a csalán, a kőris és a fűz, az örökzöldek, a mogyoró és a dió barkája, levele. Ha ezekre gondolok, feldereng előttem egy harmincéves emlék: érettségi után hasonszőrű fiatalokkal jártam a csodálatos Zemplén hegyei között, és egy szép, ám világtalan leány sikolyserű döbbenete visszhangzik fülemben "tavasz van, és én vak vagyok!" Mi, akik láthatunk, vegyük észre a bennünket körülölelő csodákat! Jómagam, mint vadászból vegetáló jáger, a téli rókavadászatokból szinte ösztönszerűen lépek át e kora tavaszon érkező tündérmadár vásárába. Minálunk csak a Tisza hullámtere biztosít e fajta ünnepnapokat, az is csak akkor, ha kedves folyónk nem a szabadságharc költője által megénekelte módon viselkedik. Emlékeztek? "Zúgva, bőgve törte át a gátot, el akarta nyelni a világot". Lásd 2006-ot, bár a világot nem sikerült elnyelnie. Mminden második idényt elvesz a magas vízállás, hiszen az ámorosok, fiatal nyarasok víz alá kerülve nem biztosítanak élőhelyet madarainknak.

Hogy mi a szépsége, varázsa e bagolyröptű tavaszi vándor vadászatának? Erre a kérdésre az orrommal válaszolok legkönnyebben. A száradó föld, a megújuló erdő és a még nyirkos avar illata adja meg az alaphangot e mámor átéléséhez. Erre épül rá a nap mint nap újabb madárhangot megszólaltató, vonuló kis énekesek boldog ujjongása, hogy az újraébredő természetnek ők is aktív részesei. De ne feledkezzünk meg a cudar vagy enyhe teleken hozzánk hű, áttelelő madárfajok megbecsüléséről sem, hiszen őszapók, cinegék, fakusok, csuszkák és erdei rigók valamint pintyek nélkül télen halott és üres lenne az erdő. De az alkonyati hullámtérben gyakran hallatja vijjogását a héja és az ölyv, és máshogy károg márciusban a dolmányos varjú jegenyén, mint télen. Természetesen a legnagyobb lármát csapó és legszerelmesebb strófákat fújó feketerigók lágy, alkonyati énekét várja a vadász, aki áll hosszú méla lesben, vár apró sörétre gyors madarat. A Tiszán leshelyünkről kifele ballagva, de még várakozás közben is hallatja hangját, párját szólólagatva mind a macskabagoly, mind az erdei fülesbagoly. Őket is csak ilyenkor hallhatom.

Amikor nem hallik már a vörösbegy és az ökörszem halk cserregése sem, elvétve szól

mind a fekete, mind az énekes rigó, akkor az adrenalin szintem sokszorosa a normálisnak. A cserjék között elnémulnak a szerelmes nóták, fülem és szemem vágyakozva tapad a szürkületben minden neszre, mozdulatra, hangra. Halk, de semmivel össze nem téveszthető cippantásra várok. (Korrogást hallanom igen ritkán adatott meg eddig.) Csalsípomat 10-15 másodpercenként megfújva várom a bódult kismadár biztató válaszát. Idén is így kezdődött.

Meg sem várva március idusát (mely nekünk magyaroknak győztes forradalmat és örökbecsű nemzeti ünnepet adott immár 159 évvel ezelőtt) az új vadászati évad nyitónapján barátaimmal mehettem legrégebbi vadászbarátom meghívásának eleget tenni. Ők már 8-10 napja hallgatták a fenyvesek és akácok között megbújó újulatok nyiladékein az erdei szalonkák előhírnökeit és áttelelő példányait. A lehetőségek mérlegelése, majd a standok elosztása után elfoglaltuk helyünket. Ferike a kártékony vadak nagy predátora - aki a megye egyik legjobb hivatásos vadásza is lehetne - még elment a fiatalos délnyugati sarkától távolabb, hogy rókát hívjon, de ebbéli szándékát derékba törte Peti barátom duplája, aki egy magasan szárnyaló szajkót kívánt lecsalogatni kevés eredménnyel.

Fújogattam már 5-6 perce sípomat, amikor az erdei fenyvesből választ kaptam, sőt gyors röptével már fejem fölé is ért a szonolós. Öreg szolgálatom apró madársőrrel töltve várta a zsákmányt, mely magasan húzott a fiatalos túlsó széle felé. Odavetett lövésemre összekapta magát, és látványos ívvel zuhant két fiatal fenyő közé. Könnyen megtaláltam. Széttárt szárnyaival a homokra feküdvé pihent meg ravatalán a szerelmes madár. Az utolsó hangja okozta vesztét. No meg én, a zsákmányra éhes. Még egy távoli madarat láttam, kettőt hallottam barátaim felé húzni, de ők nem jutottak lövéshez. Láttak, illetve hallottak szalonkákat, de ma Diana fogadta őket kegyeibe annyira, mint engemet. Boldogan fogadtam az őszinte gratulációkat. Sofőrünk szomorúsága ellenére a Tyúkász kocsmáma nevű becsületkisebítőben egy-egy nyelet gyomorkeserűvel emlékeztünk a mai vadászatra hazafelé jövetben, és egyben megalapoztuk a talán meg sem érdemelt vacsora helyét.

Feleségem ma sem érti, hogy lehet ily gyönyörű madarat elpusztítani. Kislányaim sem! Szerintem is csodálatos madár, és tán puhány vagyok, de nekem is többször könnyet csalt szemembe a ravatalán megtalált zsákmányom látványa.

Az átkosban közszájon forgó szlogen szerint nekünk magyaroknak román szomszédaink, szovjet testvéreink és lengyel barátaink vannak. Közülük csak a barátokat választhatja az ember. Ez valósul meg a szalonkahúzások alkalmával is. Hiszen a lélek rezdüléseit csak a barátaink érthetik meg. A szalonkavadászati idényére esik a tavasz és az újjászületés felfoghatatlan csodája: Húsvét. Társas vadászataink sajnos gyakran indulatokkal fertőzöttek, hiszen "nagy az Isten állatkertje", és kicsi bennünk a felebarátaink iránt érzett szeretet. A magányos alkonyati vagy hajnali szalonkahúzások is alkalmat adnak lelkünk csiszolására és szépítésére.

Míg e sorok íródtak, fejem fölött a lila akác bódító illatára hangos dongással érkeztek darazsak és méhek. A lugast formázó lila fürtök színére és illatára lelkem kitégült, és nyitottabbá válik a szépre és a jóra. Engemet így tesz gazdaggá a szalonkavarázs. Ne hagyj ki barátom jövőre te se!

Pongó Gyula

Tóth Tibor díj

Az egykori Felszabadulás Vt. hivatásos vadásza volt Tóth Tibor, aki fájdalmasan korán, 1998-ban, 41 évesen költözött az örök vadászmezőkre. A kitűnő szakember nevéhez fűződik többek között a szalonkázás meghonosítása ezen a környéken.

Több vadásztársát ő vitte ki először húzásra, s sokukat fertőzte meg a tavaszi szalonkázás soha nem gyógyuló betegségével.

Az egykori területen ma gazdálkodó egyik vadásztársaság szalonkázó társasága mostantól egy emlékdíjjal őrzi szellemét. A rendszeresen kijáró tagok és vendégek megalapították a Tóth Tibor díjat. A deszki Prónai Tibor egy díszes fémtálcát csináltatott, amelyt minden évben a kaphat meg, aki a legtöbb szalonkát veszi föl. A névadó bátyja, Tóth László és fia üdvözölték a kezdeményezést. Laci egyébként maga is elkötelezett szalonkavadász, idén két madarat lőtt. Ifj. Tóth Tibor édesapja nyomdokában jár, a Kiss Ferenc Erdészeti Szakközépiskolában érettségizett, jelenleg a technikusira jár, még nem lőtt hosszúcsőrűt, idén többször is hibázott.

A talat első alkalommal dr. Szepes Attila belgyógyász orvos nyerte el. A doktor úr az egyik legtöbbet kijáró vadásznak számít, idén 7 madarat vett föl, amiben segítségére volt 8 hónapos weimari vizslája is. Két alkalommal 2 szalonkát lőtt egy húzáson, másodszer április 8-án Húsvét vasárnapjának hajnalán.

Korán jöttek a szalonkák

Igen hamar kezdődött az idei szalonkaidény. Sőt igazából már februárban elkezdődhetett volna, hisz az igen enyhe, hómentes télben sok madár itt telelt nálunk. Az egész országban beszámoltak róla, hogy téli fácánvadászatokon, récehúzásokon rendszeresen láttak szalonkát.

Nem volt hát meglepő, hogy a FeHoVá-n március 2-án már ott láthattuk 2007 első szalonkáját, amely 1-jén esett.

A hónap elején sok madár volt szinte mindenütt az országban, március vége felé kevesebbet láttak, de azért április elejére is maradt belőlük. A Szeged-Baktó melletti úgynevezett Ruszki-erdőben április 8-án hajnalban még két madár esett.

Legjobb szalonkás vidékeken, Zalában, a Mecsekben és a Szigetközben, Győr mellett fantasztikus húzásokról számoltak be, március közepén egy doboz sörétes tölténnyel jártak ki húzásra, 10-15 madarat is láttak egy alkalommal, előfordult, hogy kiürült a töltényöv.

Sok megyében lassan haladt a területkialakítás, ezért csak igen későn, vagy egyáltalán nem tudtak kijárni a vadászok szalonkázni. Csongrád megyében március 1-jén szinte mindenhol megkezdődhetett a vadászat. (Lásd erről szóló írásunkat.)

Nálunk közepesen sok szalonka volt. Érdekes, hogy a korábbinál sokkal több madarat figyeltek meg Ásotthalom térségében. Ugyan mit keres a szalonka ezen a sívó homokon? - tették föl a kérdést leginkább maguknak.

Az egyik elmélet szerint a száraz időben a szalonka hagyományos vonulóhelyein olyan kemény volt a föld, hogy nem tudott táplálkozni, ezért szorult a homokra.

Egy másik egyszerűbb magyarázat lehet, hogy a Homokhátságon korábban kevesen, keveset jártak ki szalonkázni, ezért nem is számolhattak be sok madárról. Itt esett egy dublé is. (Lásd keretes írásunkat.)

A megyében a rendszeresen kijáró vadászok aránya nem haladhatja meg az 5 százalékot. Közülünk viszont nem ritka az olyan Nimród, akit lehetséges 72 estéből és hajnalból 40-50 is kint talált kedvenc erdei tisztásán.

Ezúttal kevés borongós, csöpörgős, hűvös hajnalt éltünk meg, amely az álmoskönyvek szerint a szalonkahúzás legalkalmasabb ideje. De lány virágillatú, madárdalozó tavasz annak is feledhetetlen élményt adott, aki csak egyetlen egyszer megtapasztalta.

Kis Csúri, a nagy szalonkás

Csúri József barátai termete miatt csak "Kis Csúrinak" emlegetik. Pedig ő a megye egyik legnagyobb szalonkavadásza.

A szegedi Hunor Vt. tagja 1989 óta vadászik, és azóta jár ki húzásokra kedvenc 20-as Merkeljével. Tóth Tibor, a társaság régi vadóre kedvelte meg vele a szalonkázást. Pár éve szíveműtéten esett át, ezért kímélnie kell magát. Ezt be is tartja, meg nem is. Nemigen hajlandó 200 méternél többet gyalogolni, de szalonkaidényben szinte egyetlen hajnalt vagy estét sem mulaszt el. Betegsége miatt szűkített munkaidőben dolgozik gépjárműoktatóként. Összetéveszthetetlen "T"-betűs sárga Zsigulija az idényben a megye vagy az ország bármelyik pontján fölbukkanhat. Jó barátjával, Juhász Pál ásotthalmi erdészeti igazgatóval gondolnak egyet, s elugranak esti húzásra Devecserbe, a Mátrába, vagy a Győr melletti Duna-ártérbe. "Ott idén rengeteg madarat láttunk. Amelyik a folyás irányába húzott, az mind korrogott, amelyik fölfelé repült, az mind cipogott. Nekem egyet sikerült lőni, de kutya nélkül nem találtuk meg." - meséli. Pedig egyébként van kutya, de a szép magyar vizsla családi tulajdon, jól dolgozik, de jobban hallgat hősünk Gabi fiára. Aki egyébként szintén szenvedélyes szalonkászó.

Csúri barátunk régi vadászember, már ritkán jön lábba. Kivétel a liba meg a szalonka. "A disznónál, az őznél, vagy a szarvasnál egyáltalán nem izgulok. De ha meghallom, a szalonka cippantását, ez a gyöngye szívem azonnal ki akar ugrani a helyéből!"

Jóska nemcsak szenvedélyesen szeret szalonkázni, 20-asával remekül is lő. Eddig összesen 110-120 szalonkát lőtt, ami egy ilyen alföldi területen nem kis teljesítmény. Idén Diána kegyes volt hozzá. Összesen 10 madarat vett föl, március 7-én este pedig Ásotthalom mellett dublét lőtt. Ezen kívül még két egyes madarat is lesegített, úgyhogy kimerítette az egynapi keretet. A dublét meg este megtalálták, a 3. madár reggel lett meg, a negyediket nem találták meg, pedig a lövés után hallotta a puffanását. Pár évvel ezelőtt egyébként már lőtt egy szalonka-dublét, azt saját régi területén, Tápé fölött a Tisza-ártérben. Most az igazolást beküldte a Magyar Vadászlap fölhívására, ezért a dicsőségen túl, jutalma egy láda Törley-pezs-gő lesz.

Területük a mostani újraosztásnál kisebb lett, de a legjobb szalonkás helyek, a Maros-ártérben megmaradtak. Az új telepítésű erdőkből egy-két éven belül sűrű fiatalos lesz, ideális szalonka-tanya.

(márok)

Egy délután Maderspachékkal

A közelmúltban kedves meghívást kaptunk mi vadászok. Maderspach Katalintól érkezett, aki a nagy hazafi és vadászíró Maderspach Viktor unoka rokona, aki Szegeden telepedett le és itt él családjával. Ő telefonált, hogy szívesen látna vadász vendégeket is egy Közéleti Kávéház keretében megtartandó emlékestre március 12-én. Örömmel mondtam köszönetet és igent, hiszen - mint arról már Vadászrészben írtam is - nagy tisztelője vagyok a nemes írónak és vadásznak, emlékére egykori vadászterületeire túrát is szerveztünk Tóth Pál vadásztársasági barátommal. Ígéretemhez híven próbáltam is "toborozni" vadász cimborákat. Akik eljöttek, kedves fogadtatásban és egy igazán kellemes családias légkörben lezajlott est résztvevői lehettek. Telt (kávé)háznak mesélt a családról a Belvárosi Mozi Kamaratermében Katalin asszony és Domonkos László író, aki a "Kommandó a Kárpátokban" című, a Maderspach-család történetét földolgozó könyvének második kiadása alkalmából író-olvasó találkozót is tartott.

Nagy élmény volt az is, hogy levettették a család történetét feldolgozó filmet is. Érdekessége, hogy korhű ruházatban és környezetben a család tagjai a szereplők a filmben, mindannyian amatőrök. Tanulságos volt és igazán hűen érzékeltette a család és a szabadságharc kapcsolatát. Az est időpontja tehát nem véletlenül lett kiválasztva, hiszen a családnak igen jelentős és dicsőséges szerepe volt a 48-as szabadságharcban, melynek támogatói voltak az erdélyi

vasüzemekben gyártott fegyvereikkel, személyes harctéri részvételükkel és mindenre kiterjedő aktív támogatásukkal. A szabadságharc leverése után természetesen a család megbüntetésére nem maradt el. Későbbi leszármazottjuk volt Maderspach Viktor, aki a vadás irodalomban remekműveivel tett ismertségre szert. Ritka kemény és szívós férfi volt. Napokig vadászott egyedül a Retyezátban, mai szemmel nézve szinte felszerelés nélkül, akár kemény télben, hóban, viharban. Kitartóan üldözte, kereste a vadat, számára nem a rekord trófeák, hanem az élmény és a küzdelem volt a fontos. Mindannyiunk példaképe lehetne a vadászat terén. Szegedhez is volt kötődése, hiszen menekülésekor a románok elől az I. Világháború után Szegednél lépte át a határt, majd később dolgozott is itt rövid ideig. Ebben az időben Budapest külterületén, Mátyásföldön lakott a család, Viktor onnan járt le dolgozni Szegedre rendszeresen - kerékpárral!

Erdői Katalin könyvkiadó igazgatótól megtudtuk, hogy nagy ikerű vadászati témájú műveit a közelmúltban újra kiadják. Összintén ajánlom minden vadásztársamnak, olvassa tanulságos és izgalmas, szórakoztató élményekről szólnak.

Az évfordulóhoz közeli napokban a romániai Zsombolyán jártam vadászati ügyben, ekkor valamennyi vadásztársam nevében emlékezve, koszorút helyeztem el a család síremlékénél.

Dorogi Géza
Móra Ferenc Vt. tagja

Megújult az Erdélyi Nimród!

A számomra és sok hazai vadásztársam által igen kedvelt Erdélyi Nimród - erdélyi a neve, de igazából székelyföldi újság - a vadászok, halászkok, természetbarátok lapja az utóbbi évek irányvonalát felülvizsgálva úgy tűnik, "visszatér" a vadászokhoz.

A lap közel 8 éves története során az utóbbi években egyre erőteljesebben szinte már szélsőségesen csak a természetvédelmet képviselte ezen belül már-már vadászellenessé vált. A vadászok eltávolodtak a laptól, a szponzorok megvonták a támogatást, a hazai testvérállalattal is megszakadt a kapcsolat. A dolog addig fajult, hogy a szerkesztőségéből is visszaléptek a vadász szakértők (dr. Kászoni Zoltán, dr. Gotthard Béla, stb.)

A főszerkesztő-laptulajdonos sajnálatos halálát követően a sors akaratából újjá kellett szervezni a szerkesztőséget. Szerencsére a "motor" szerepét felvállalta az elhunyt Szeley-Szabó László veje, Szabó Attila, aki fiatalos lendülettel kezdte az újjá szervezést és a lap új arculatának megfogalmazását.

Ottjártamat megelőzően szervezték meg Tarcsafalván a régi-új szerkesztőségi "békülési" találkozót, ahol tisztázódtak a múlt problémái, letették az alapkövét a jövő szempontjainak.

Jó munkát kívánunk mi Csongrád megyei vadászok!

Dorogi Géza

Csongrád megyei sikerek Szarvasbőgő Bajnokságon

Hatodik alkalommal rendezték meg a FEHOVÁ-n az egyik legnagyobb érdeklődésre számot tartó rendezvényt, a Szarvasbőgő Bajnokságot. A versenyen két fiatal hivatásos vadász képviselte Csongrád megyét, Mindkét induló az Ópusztaszeri Vízügyi Vadásztársaság hivatásos vadásza. A 12 fős mezőnyben Kasper Máté 4., Hegyes Balázs 5. helyezést ért el. A verseny első három helyezettje: **1. Erdélyi Tamás 2. Homolya László 3. Ifj. Homolya Károly** Kasper Máté tavaly részt vett, a Szlovákiában megrendezett ifjúsági Szarvasbőgő Európa Bajnokságon, ahol az előkelő ötödik helyezést ért el.

APRÓKA

Vadászfegyver! Hatástalanított, nem engedélyköteles, dupla sörétes, külső kakasos, 1927 évben gyártott Belga "Bayard" 12 caliber eredeti vésetekkel, gyűjtőnek eladó 30/2916034 Dorogi

Vadtápsó 5 kg-os: mikroelemekkel dúsított, kullancsot, orrbagócsot, parazitákat távol tartja a vadtól, utódnevelési, agancsnövelő időszakban nélkülözhetetlen.

Újdonságok: a kenhető tubusos és dobozos, az örölt, és a 10 kg-os vízben, esőben nem oldódó (csak a vad nyalásával oldódik) vadtápsók.

Erdészeti, szőlészeti, kertészeti, vadriasztó szerek árusítása kis és nagy tételben. Ezenkívül különféle vadtápok kaphatók. Szeged, Szabadkai út 88. Tápbolt.

Vadásztársaságok vásárlásánál megoldható, hogy a vásárolt árú bármilyen szemesterményre becsereélhető. 30/2916034 Dorogi

Trófea Kiskocsmá Szegeden a Szabadkai út 88. szám alatt berendezve, működési engedéllyel, bérleti üzemeltetésre szakképzettséggel vállalkozói igazolvánnyal rendelkező házaspárnak kiadó 30/2916034 Dorogi "Trófea" Kiskocsmá nyílt Szegeden a Szabadkai út 88. alatt. Minden betérő vadászcimborát 1 kupica vadászitallal látunk vendégül! Bográcsos, zenés rendezvényt vállalunk 20 személyig.

FÉG Bock ejektoros 12 caliber, sörétes vadászfegyver friss műszakival igen jó állapotban eladó 30/5445628 Csepi Antal

Kereső távcső 8,5x42 MINOX vadonatúj eladó 30/9658391 Dr. Halász Jenő FÉG BOCK 12-es eladó vagy 0,22-re cserélném. Tel.: 30/544-5628 Csepi.

Látogassa megújult honlapunkat:

www.vadaszat-mora.atw.hu

Balástyai Móra Ferenc Vadásztársaság

VADÁSZRÉS

A Csongrád Megyei Vadászszövetség és OMVK Csongrád Megyei Területi Szervezetének lapja

Kiadó:

Döbrössy Iván és Hegyes Zoltán

Szerkeszti a szerkesztőbizottság:

Komoly Tamás titkár (30) 239-4922

Márok Tamás főszerkesztő (30) 913-9205

Marsovszky István

Mráz János grafika (30) 943-6299

Pongó Gyula

Címe: 6721 Szeged, Római krt. 18./b.

Tel./fax: (62) 420-362

ISSN 1589-0511

Nyomás, előkészítés:

Szoliter Nyomda- Tel.: (62) 222-485

Szalonkabál Hódmezővásárhelyen

Magyarország egyik legimpozánsabb bálterma Fekete Sas Szállóé, amely Közép-Európában a legnagyobb oszlop nélküli terem is egyben. Itt tartotta a Hód-Vad Vadász és Természetvédő Közhasznú Egyesület a 12. Szalonkabált, amelyre idén minden jegy elkelt. Március 17-én este 7-kor Oláh Csaba, a VKE elnöke nyitotta meg a mulatságot, de már eközben lázasan dolgoztak Varga László főszakács emberei. Az idei menü vadpástétommal kezdődött, amelyet batyuban sütvé, áfonyalekvárral szervíroztak. Az asztalra a szarvas raguleves után a különleges pácoiban érlelődött szarvas sült került. A szálló belső udvaráról, pedig vaddisznópörköltet hordtak fel a szorgos pincérek. A gazdag vacsora után már akadt egy-két táncos lábú pár, de először egymás asztalához leülve, átülve meséltek, barátkoztak a vadászok. A legjobb volt talán azt hallani, hogy újra éltek a nagy barátságok! Az este mottójává vált, hogy: "Újrakezdjük a vadásztársaságokat, hát akkor kezdjük újra a

barátságokat is, hagyjuk a régi civódásokat!" - mondta Balogh Sámuel a Hódmezőgazda Zrt.-től.

A rendezvény fővédnöke Vass Sándor vezérigazgató volt a DALERD Zrt.-től. Szűcs Judit sztárvendég koncertjére azonban egészen este 11 óráig kellett várni. Az énekesnő segédkezett a tombola kisorsolásában is. Egy dámbika vadászatot lehetett nyerni a DALERD Zrt. gyöngyszemének számító sarkadremetei vadaskertben, de a vadászfeleségek számára felajánlott nagy értékű konyhafelszerelés is gazdára talált. Balogh János a Hód-Vad Vadász és Természetvédő KHE elnöke elmondta, nagyon sokat dolgoztak, hogy jó hangulatot teremtsenek a bálra, s örömet fejezte ki, hogy a hódmezővásárhelyi vadászokat vadásztársasági tagságokon túlmenően sikerült most így összehozniuk, amikor újra születtek a vadásztársaságok s összefogásra van szüksége a vadásztársadalomnak.

Szilágyi Péter

Találkozó idős vadászoknak

A Vadászkamara Elnöksége és Etikai Bizottsága találkozót rendez a 70 éven felüli vadászoknak. **A Vadásztalálkozó ideje:**

**2007. május 24 (csütörtök) 16 óra,
helye: Hódmezővásárhely,
Kutasi út 67 sz. Rendezvényterem**

A találkozó célja az idős vadászok helyzetének megismerése. Az átalakuló és változó vadászati viszonyok között, hogyan és milyen módon tudják fenntartani és folytatni a vadászatot. A fiatal vadászgeneráció segíti-e illetve hogyan támogatja az idős vadászokat?

A találkozó programja:

- Köszöntő
- Vadászati Osztály tájékoztatója aktuális kérdésekről

- A kamara tevékenysége
- Idős vadászok helyzete
- Vacsora, kötetlen beszélgetés

A Kamara kellő számú jelentkező esetén a megye három településéről: Szegedről, Ópusztaszerről Kisteleken és Sándorfalván át, valamint Csongrádról Szentesen, Szegváron, Mindszenten és Mártyélyon át ingyenes buszjáratot biztosít a Vadásztalálkozó résztvevői részére.

A szervezés segítése érdekében, kérjük jelezze részvételét telefonon (06/30/239-49-22 mobil vagy 06/62/420-362 vonalas számon) faxon 06/62/420-362, vagy levélben legkésőbb május 15-ig.

A busz várható indulásáról és a megálló helyekről a résztvevőket később tájékoztatjuk.

Dr. Magyarossy József **Hegyes Zoltán**
az Etikai Bizottság elnöke Elnök

GYEREKRAJZ PÁLYÁZAT

A Csongrád megyei Vadászkamara gyermekrajz pályázatot hirdet

„A vadászat és a természet“

címmel, három korosztályban:

6-9 évesek

10-12 évesek

13-15 évesek részére.

A rajzokat A /4-es méretben várjuk, bármilyen technikával, személyenként legfeljebb három rajz. **Beküldési határidő: 2007. július 1.** A rajzokat postán vagy személyesen kérjük az OMVK Csongrád Megyei Területi Szervezethez eljuttatni: 6727 Szeged, Irinyi J. u. 1. A beküldött alkotásokat szakmai zsűri bírálja el. Díjazás: korcsoportonként 1-3 helyezett oklevél és tárgyjutalomban részesül. A díjazottak és az arra érdemes munkák a Csongrád Megyei Vadásznapon - Ásotthalom, Bedő A. Szakiskolában, 2007. szeptember 8-án kerülnek bemutatásra, a díjátadással egybekötve. A munkák hátuljára kérjük ráírni: a nevet, az életkort, a pontos lakcímet, telefonszámot, esetleg e-mai-címet.

Hegyes Zoltán

OMVK Csongrád Megyei Területi Szervezetének elnöke

FOTÓPÁLYÁZAT

Az OMVK Csongrád Megyei Területi Szervezete fotópályázatot hirdet vadászati témakörökben három kategóriában:

- Vadportré
- Vadászportré
- Jelenetek a természet színpadán

Pályázni digitálisan feldolgozott képekkel lehet, amelyek minimális mérete 300 dpi (3 megapixel). A képeket e-mailben, illetőleg postai úton, CD-n vagy DVD-n kérjük eljuttatni név és elérhetőség feltüntetésével.

Beküldés helye:

**OMVK Csongrád Megyei Területi Szervezete Szeged, Irinyi J. u. 1.,
e-mail cím:**

omvkcsongrad@invitel.hu

A kiíró fenntartja a jogot a díjak összevonására. A beküldött fotókat nem áll módunkban visszaküldeni. A beküldött képekből a decemberi Vadászrészben teszünk közzé válogatást, és a továbbiakban azokat illusztrációként szabadon felhasználhatjuk.

Beküldési határidő: 2007.10.31.

OMVK Csongrád Megyei Területi Szervezete

Szilágyi Péter: Rókák és egy borz (részlet)

Egy romos tanyánál állunk meg. Düledezik, már csak a lélek tartja össze. Szőri eltűnik. Belenézek a mély, ásott kútba. Téglával kirakott oldala teljesen függőleges. Úgyes mester rakhatta ki. A fakáva mellett gaz burjánzik, úgy nyújtózkodik a fény felé, mintha a kútágast akarná benőni, elfedni mindent, eltakarni, ne is lássuk, hogy valamikor milyen szép volt itt minden. Fáj ez a kútnak is, a háznak is, amely itt-ott egy cserepet lökött el, hogy az eső mossa el a múltat. A kút pedig kristálytisza vizét, amelyből valaha ittak az emberek, régen lehullt falevelekkel fedte el, hogy legalább a délceg kútgém higgye azt, őrajta nem látszik meg az idő vasfoga. De bizony meglátszik rajta is! A veder, amivel valamikor oly sok vizet húztak fel, már nem hintázik rajta, s meglehet, hogy bánatában a mélybe hullt. A kútkolonc sincs meg, az is múlté. Csak a szikár, ágas akácfa áll a gémmel, kissé megszőrkülve. Megőszült volna? Biztosan sokáig figyelte a gazdát, amikor bement a faluba, s tán azóta is csak visszavárja. A három vadász csendesen áll az udvarban, nagyokat sóhajtoznak. Mind tanyán születtek, innen, erről a tájról indultak. Tanultak Csongrádon, megjárták Debrecent, talán a Bikában is mulattak, s most felnőtt fejlel itt ácsorognak némán egy romos tanyaudvaron, elérzékenyülve a pusztában. Tibi törli meg a csendet:

- Hej, de szép tanya volt ez valamikor! Itt lovak voltak - int az istálló iránt - s körös-körül ez a föld mind ide tartozott...

Szőrit keresve az egyik kidőlt ajtó mellett, leszakadt vakolat alatt katonaládát fedezek fel. Tibi megáll mellettem, Misi is itt van már. A kulcs benne van. Felnyitom, levelek, iratok. Egy kopottas füzet akad kezembe. Ez áll benne: "tíz mázsa búzát vettem vetni"...

Hej, be nagy kedvem lenne végigbogarászni! Ám az idő szorít. Visszateszek mindent, a ládát is helyére tolom, s ismét behintem a lepergett vályoggal, nem visszük el, idevaló... Misi elbalag az autóhoz, bepárasodott tán a szeme...

Délután Misához - ahogy Tibi hívta gyerekkori cimboráját - mentünk, de már sokkal jobb kedve volt a csapatnak. Misi annyit beszélt Brumiról, hogy majd kiszúrta a kíváncsiság az oldalunkat.

A tanya Székkutas mellet fekszik, a műúttól ötszáz méterre. A tanyabejáró mellett telepített gyümölcsös, szakszerűen bekötözött törzsek állnak. Jó tanyához illően veszedelmesen vic-sorgó kutyák rohannak elénk. Kiszálltunk. Mosolygós asszonyka fogad bennünket, s Misi hatalmas cuppanós puszit kap. M mosolygunk, Misi pedig belevörösödik.

- Anyukám, készítenél a fiúknak valamit!

- Hogyne!

Hevesen szabadkozunk, de nem sokat ér. Egy tálcán szalámit, kenyeret és pogácsát kaptunk. A másik tálcán házipalinkát és bort öntöttek.

Ott falatozgatunk az udvaron, nézegetjük a játékos borzot, a napok óta emlegetett Brumit, s

Misi belevág:

- Nem volt ám mindig ketrecben, csak egyik este látom, amikor hazajövök, hogy tiszta vér a fehér fal, meg szerteszét van szórva egy kacsámnak a tolla, a szerencsétlen jószág meg itt feküdt. Ej, nagyon amatőr gyilkosság történt! - csavar megint egyet a fején Misi - Brumi volt, az biztos. Gondoltam, megnézem - közben felhúzza szemöldökét -, de nem volt a helyén. Sajnálta is a gyerekek, hogy nincs meg. No aztán az egyik éjjel kinézek az ablakon... - levegőt vesz - azt megint ugrált fehér hálóingben. - Ekkor már látom, csúnyán néz Misire a neje. Mi pedig jóízűen falatozunk. - Hát nem hazajött a moc-sok! - emeli fel hangját. - Oszt az asszony bokáját akarta megharapni!

Nem merünk nevetni, inkább poharainkat, nézegetjük. Laci a borát ízeletti. Látom ám, hogy Misi neje csípőre vágja a kezét - no itt valami lesz!

- Aztán arról nem beszélsz amikor meg akartad fogni a nyáron?

Misi már vakarja is a fejét, de felesége folytatja!

- Tudod, amikor kint a napon a kádba melegítetted a vizet, aztán Brumi előjött. Oszt purdén rohagáltál a borzod után? Na emlékszel? Ugye, hogy emlékszel!

De ekkor már tombol a társaság, élünkön a komoly kollégákkal.

- Mi meg itt figyeltünk a gyerekekkel! - s int az ajtó felé.

A kedélyek hamar elcsitulnak, mi megköszöntük a vendéglátást, a cuppanós puszi most sem

maradt el. Sokáig kint állt az udvaron az asszony, integetett.

Csak azt nem értettem, milyen állványról beszéltek... de ez is kiderül majd.

A három vadór úr három zacskót hagyott itt nekünk estére. Az elsőben, házi sajt, a másodikban egy szál szalámi, harmadikban egy gyönyörű ropogós kenyér, két sörrel s nekem egy üdítő Nagyon figyelmesek. Mindent kivetünk az asztalra. A magunk enivalójához hozzá sem nyúltunk. A sajt fejedelmi volt, a szalámi pedig gyengén csipős, de ez más fajta, mint a délelőtti, talán Tibi vagy a Feri hozta, mert érzett rajta egy kis kömény. Nagyokat szuszogtunk. Nekem nem jutott ágy, de örültem is neki, mert így két padon a cserépkályha mellett, nekivetett derékkel vackoltam el magam. Örültem ennek, mert a biharugrai búbos kemence jutott az eszembe, amelynek padkáján nagyokat sziesztáztam kicsi koromban, onnan figyelve az ablak előtti madáretetőt a hóesésben. S mindeközben egy hatalmas szelet kemencében sült tejfeles "lángoust" (ahogy valamikor a nagy-mamám mondta) majsoltam.

Hosszú, nagyon hosszú volt ez az nap, mindegyikünk lótt rókát, igazit, úgy ahogy minden gyerek vágyik, futtában, Csókos Miska meg még karikázta is...

Hamar elcsendesedtünk a nagy vadászházban. Hátra volt még öt szép nap a székkutas vadászokkal, új és új élményekkel, kalandokkal, ízekkel, de mi nem gondoltunk még rájuk csak csendesen dörmögő kályhát hallgattuk, aki még fenn maradt sokáig...

Névjegy

A Nimród Vadászújság tavalyi irodalmi pályázatán első díjat nyert a szegedi Szilágyi Péter.

A 25 éves fiatalemberre mondhatjuk, hogy a mi fölfedezettünk. Első vadászati írásai a Vadászrészben jelentek meg, és szerepelt a Csongrád Megyei Vadászati Almanachban is.

Szegeden született, itt is nőtt föl, de mint mondja a „gén-centrum” Békés megyében, Biharugrán van. Innen származik családja, itt ma is van egy háza a családnak, s itt vadászott a legtöbbit édesapja mellett.

A Kis Ferenc Erdészeti Szakközépiskolában érettségizett, majd az SZTE hódmezővásárhelyi Mezőgazdasági Karán végzett vadgazdálkodási szakirányon. 2006-ban Keszthelyen, a Pannon Egyetem Georgikon Mezőgazdasági Karán is diplomát szerzett, mint növénytermesztő. Jelenleg a Gabonatermesztési Kutató Kht.-ban dolgozik.

Első írásai a Szegedi Egyetem című lapban és a Dorozsmai Naplóban jelentek meg, rendszeresen ír a Vadászrészbe. Korábban a Magyar Vadászlap irodalmi pályázatán is díjat nyert. Az utóbbi időben a Nimródnak is állandó tudósítója lett.

Többek között lótt már vadlibát, fácán és vadkacsa dublét, de szalonkát még nem. Legszívesebben Csoki nevű sötétbarna német vizslájával vadászik, ő azonban már elmúlt tíz éves, ezért lassan gondoskodni kell az utánpótlásról. Hogy legyen elég élmény az újabb írásokhoz.

M.T.

Maderspach Viktor

**Az oláhok
VÉRNYOMÁBAN
a Fekete-tengerig**

A Masszi Kiadó várja megrendelését a 2007. évi (május 31-június 4) Ünnepi Könyvhétre megjelenő könyvünkre:

*Maderspach Viktor:
Az oláhok vérnyomában a Fekete-tengerig
Az 1916-os erdélyi Román betörés hiteles története*

*Keménytáblás, fűzött, 320 oldal,
ára: 3490 Ft*

Hasonmás kiadás, először 1930-ban látott napvilágot Miskolcon, 7 kiadást ért meg, majd 1945-ben eltüntetik a tiltott könyvek feneketlen süllyesztőjében.

Rendelését elküldheti:

E-mailben: info@nemzetikonyvkereskedes.hu

Faxon: 061-323-0648

Levélben: 1087 Budapest, Kerepesi út 27/A

Korong lőtér Szeged mellett!

**Nyitva pénteken 12 órától
vasárnap egész nap. Igény szerint
egyéb napokon is!**

**Érdeklődni: Mácsai Béla
06-30-955-0134**

Barkóczi és Nagy társai preparátor műhely

Igényes és precíz egyedi kivitelezésben vállalja madár, kisémlős, nagyvad mell- és csont trófeák valamint hullók, kétéltűek, halak dermoplastikáinak elkészítését, valamint egyéb csontanyagok kialakítását és régi preparátumok felújítását, magánszemélyek, oktatási intézmények, múzeumok és egyéb bemutató központok számára

Műhely: Hódmezővásárhely, Ady E. u. 40

Tel.: 06-70-330-5988

e-mail: barkoczi@hotmail.com

TAVASZI AKCIÓ MÁJUS 31-IG!

STIHL és **VIKING**
SZAKKERESKEDÉS ÉS SZAKSZERVIZ

Erdészeti és kertészeti gépek forgalmazása, szervizelése.

Szeged, Pozsonyi Ignác u. 12.
Tel./Fax: 82/423-031
E-mail: info@stihl-szeged.hu
H-P.: 7⁰⁰-15⁰⁰-ig, Szo.: 8⁰⁰-12⁰⁰-ig

Hódmezővásárhely
Szántó K. János u. 49.
Tel.: 62/533-934
H-P.: 8⁰⁰-16⁰⁰-ig

Makó
Aradi út 99.
Tel.: 20/9413-414
H-P.: 8⁰⁰-15⁰⁰-ig

www.stihl.hu • www.stihl-szeged.hu • www.stihl-viking-szeged.hu

DIANA FEGYVERSZEKRENYEK

AKCIÓ

Diana „10”

5; 7 és 10 db fegyver tárolására:

- **Magyar Minőség Díjas termékek**
- A legújabb fegyvertörvény előírásainak is megfelelő
- Rendőrség ajánlásával

Trezor - Lektor Zrt.

5600 Békéscsaba, Illésházi u. 18.

Tel./fax: 66/444-391; 66/546-370

E-mail: safety@trezor.hu Website: www.trezor.hu

IDH	Megnevezés	Méret (mm)	Lista ár bruttó	Akciós ár bruttó
2312-03	Diana „10”	1600x750x350	104.480 Ft	95.000 Ft
2312-04	Diana „10” elektronikus számzárral		139.980 Ft	115.000 Ft
2311-03	Diana „7”	1600x590x280	87.890 Ft	75.000 Ft
2311-04	Diana „7” elektronikus számzárral		124.480 Ft	95.000 Ft
1606	Diana „5”	1500x376x260	43.380 Ft	34.990 Ft

Az ár az ÁFA-t és a szállítási költséget is tartalmazza!

Fizetés: csekken előre vagy átvételkor készpénzben számla ellenében.

A VADÁSZAT SZENVEDÉLY, A FEGYVERTARTÁS

FELELŐSSÉG!